

C_2019139HU.01003401.xml
15.4.2019

HU

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 139/34

A Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugália) által 2019. január 24-én benyújtott elzetes döntéshozatal iránti kérelem — Vodafone Portugal — Comunicações Pessoais, SA kontra Autoridade Tributária e Aduaneira

(C-43/19. sz. ügy)

(2019/C 139/32)

Az eljárás nyelve: portugál

A kérdést elterjesztő bíróság

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Az alapeljárás felei

Felperes: Vodafone Portugal — Comunicações Pessoais, SA

Alperes: Autoridade Tributária e Aduaneira

Az elzetes döntéshozatalra elterjesztett kérdések

1)

Úgy kell-e értelmezni a 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 2. cikke (1) bekezdésének c) pontját, 9., 24., 72. és 73. cikkét, hogy héaköteles szolgáltatásnyújtásnak minősül az, ha az elektronikus hírközlési szolgáltató korábbi ügyfeleivel szemben (akik számára promóciós kedvezményeket biztosított, amelyek lényege a beüzemeléssel, a szolgáltatás aktiválásával, a hordozhatósággal vagy a berendezésekkel kapcsolatos [eredeti 8. o.] díjmentesség, vagy különleges díjszabások alkalmazása lehet hűségdíj betartására vonatkozó kötelezettségvállalás fejében, amelyet azok nekik felróható okok miatt nem teljesítettek) olyan összeget számít fel, amely jogszabály alapján nem haladhatja meg a szolgáltató vállalkozásnak a szolgáltatás beüzemelésével kapcsolatban felmerült költségeit, és amelynek arányosnak kell lennie az ügyfél számára biztosított, a megkötött szerződésben ekként azonosított és számszerűsített elnyökkel, amiért is az nem feleltethető meg automatikusan a szerződés megszüntetésének időpontjában fennmaradó esedékes részletek teljes értékével?

2)

A fent említett jogszabályok értelmében az a tény, hogy ezen összegeket a szerződés megszűnését követően követelik, amikor a szolgáltató már nem nyújt szolgáltatást az ügyfélnek, és a szerződés megszűnését követően a szolgáltatás tényleges igénybevételére nem került sor,

kizárja-e, hogy ezek az összegek valamely szolgáltatásnyújtás ellenértékének minősüljenek?

3)

A fent említett jogszabályok értelmében ki kell-e zárni, hogy a szóban forgó összeg szolgáltatásnyújtás ellenértékének minősüljön amiatt, hogy a szolgáltató és annak korábbi ügyfelei jogszabály erejénél fogva szabványszerződés keretében elzárva határozták meg a korábbi ügyfelek által a szolgáltatásnyújtásra irányuló szerződésben kikötött hűségdíj megsértése esetén fizetendő összeg számítására szolgáló képletet?

4)

A fent említett jogszabályok értelmében ki kell-e zárni, hogy a szóban forgó összeg szolgáltatásnyújtás ellenértékének minősüljön, ha a vitatott összeg nem felel meg annak az összegnek, amelyet a szolgáltató a hűségdíjban fennmaradó időben kapott volna akkor, ha a szerződés nem szűnik meg?